

# KINH NGHIỆM, LỚN LÊN, VÀ CUNG ỨNG SỰ SỐNG CHO THÂN THỂ

(Chúa Nhật – Buổi Nhóm Sáng Thứ Nhì)

Bài Tám

## Sống Một Đời Sống Hi Sinh Trong Thân thể Và Cung Ứng Sự Sống Cho Thân Thể Để Thân Thể Lớn Lên

Kinh Thánh: Phil. 2:17; La. 12:1; 1 Gi. 5:16a; 2 Cô. 4:12; Êph. 4:13-16; Côi. 2:19

### I. Trong Thân thể, chúng ta cần sống một đời sống hi sinh—La. 12:1:

- A. Cây nho là hình bóng về Đấng Christ hi sinh, tức Đấng Christ đã hi sinh mọi sự của chính Ngài, và từ sự hi sinh đó, Ngài đã sản sinh rượu mới làm Đức Chúa Trời và con người được phần chí—Phục. 8:8; Quan. 9:13; Thi. 104:15a:
1. Christ là Đấng sản xuất rượu nho, hi sinh chính Ngài để sản sinh rượu nho mới làm phần chí Đức Chúa Trời và những người khác; là cây nho, Đấng Christ sản sinh sự vui vẻ cho Đức Chúa Trời và sự vui vẻ cho người khác—Quan. 9:13; Thi. 104:15a.
  2. Dưới sự tể trị của Chúa, chúng ta có thể bị đặt vào những hoàn cảnh mà cần phải hi sinh chính mình để làm người khác vui vẻ—La. 12:1; Êph. 5:2:
    - a. Nếu ở giữa một hoàn cảnh như vậy mà tiếp xúc Chúa thì chúng ta sẽ kinh nghiệm Ngài là cây nho sản xuất rượu nho, là Đấng ban sự phần chí cho Đức Chúa Trời và những người khác—Phil. 3:1a.
    - b. Kết quả của việc kinh nghiệm Christ là cây nho như vậy là trong Ngài, với Ngài và qua Ngài, chúng ta trở thành một cây nho sản sinh một điều gì đó làm cho Đức Chúa Trời và con người được phần chí—Quan. 9:13.
  3. Nếu chúng ta tiếp xúc Đấng Christ được tượng trưng bởi cây nho và kinh nghiệm sự sống hi sinh của Ngài, thì Ngài sẽ làm cho chúng ta có sinh lực để sống sự sống hi sinh, sản sinh ra rượu làm cho người khác và Chúa vui vẻ—La. 12:1; Êph. 5:2; 2 Cô. 1:24.
    - a. Trong chính mình chúng ta không thể sống một đời sống hi sinh vì sự sống của chúng ta là sự sống thiên nhiên, sự sống ích kỷ; nếu chúng ta tiếp xúc Chúa và kinh nghiệm sự sống hi sinh của Ngài, Ngài sẽ làm cho chúng ta có sinh lực và được mạnh mẽ để hi sinh cho Đức Chúa Trời và cho người khác—Mat. 16:25; Gi. 1:29; 20:22; 1 Cô. 15:45b; 6:17; Phil. 4:13; La. 12:1; Êph. 5:2.
    - b. Càng kinh nghiệm Christ là cây nho cùng với sự sống hi sinh của Ngài, chúng ta sẽ càng được làm cho có sinh lực để hi sinh chính mình hầu làm cho Đức Chúa Trời và người khác vui vẻ; chúng ta sẽ đem sự vui vẻ đến cho những người tiếp xúc chúng ta và đem sự phần chí đến cho Đức Chúa Trời —2 Cô. 1:24; 5:13a.
- B. Bởi kinh nghiệm Christ là cây nho sản xuất rượu nho và bởi được đầy dẫy Ngài là rượu mới, chúng ta có thể trở nên của lễ rưới rượu trong Ngài và với Ngài để làm cho Đức Chúa Trời và con người được phần chí—Sáng. 35:14; Xuất. 29:40-41; Phil. 2:17; 2 Ti. 4:6:
1. Của lễ rưới rượu không những làm hình bóng về chính Đấng Christ mà còn hình bóng về Đấng Christ mà đã dầm thấm chúng ta bằng chính Ngài như rượu mới cho đến khi

Ngài và chúng ta trở nên một để được đổ ra cho Đức Chúa Trời thỏa mãn và cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—Mat. 9:17; 2 Ti. 4:6; Sáng. 35:14.

2. Của lễ rưới rượu là chúng ta kinh nghiệm trở nên một với Christ đến mức Ngài trở nên chúng ta và chúng ta trở nên giống như Ngài trong sự sống hi sinh của Ngài—Phil. 2:7; 2 Ti.4:6.

## **II. Khi sống sự sống hi sinh trong Thân thể thì chúng ta cung ứng sự sống cho Thân thể—1 Gi. 5:16a; La. 8:2, 6, 10-11; Êph. 4:16**

- A. Mọi sự chúng ta có đều ở trong Thân thể, qua Thân thể và vì Thân thể; do đó, nếp sống chúng ta phải ở trong Thân thể, qua Thân thể và vì Thân thể—c. 16.
- B. Thân thể được xây dựng bởi sự cung ứng lẫn nhau của các Chi thể; Đức Chúa Trời truyền tải sự sống cho Thân thể qua mọi Chi thể—c. 16.
- C. Một người có thể cung ứng cho Thân thể chỉ bằng những gì người đó nhận được từ Christ; mức lượng chức vụ của chúng ta được quyết định bởi mức lượng Christ ở trong chúng ta—c. 15-16:
  1. Điều duy nhất hữu ích trong Thân thể là Christ, Đấng đã được đem vào trong chúng ta, và chỉ điều này mới có thể cung ứng sự sống cho người khác— 3:16-17.
  2. Những gì chúng ta cung ứng cho Thân thể là Christ và những gì Thân thể nhận được cũng là Christ vì trong Thân thể, Christ là mọi sự trong mọi sự—Côl. 3:4, 10-11, 15-16.
  3. Những gì chúng ta nhận được từ Christ là Đầu thì tự nhiên Thân thể cũng nhận được, vì những gì của chúng ta là của Thân thể, không cần phải nỗ lực để chuyển giao điều đó—Gi 1:16; Êph. 3:2; 2 Cô. 12:9; 1 Cô. 15:10.
- D. Nơi nào có thập tự giá, nơi đó có cung ứng sự sống; cách được dùng để cung ứng sự sống cho Thân thể là để cho thập tự giá vận hành trong chúng ta trong đời sống thường nhật của chúng ta với Chúa—2 Cô. 4:10-12:
  1. Nguyên tắc bất di bất dịch trong Thân thể là “sự chết vận hành trong chúng tôi, nhưng sự sống vận hành trong anh em”—c. 12.
  2. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đi qua bằng con đường thập tự thì tự nhiên cũng đem đến việc gia tăng sự sống trong Thân thể; những gì chúng ta trải qua trong sự ẩn mật với Chúa thì đủ để cung ứng sự sống cho Thân thể—Mat. 6:16-18; Côl. 3:3-4.
  3. Thân thể được cung ứng bởi sự giao thông của sự sống, và sự sống được giao thông đến Thân thể khi sự chết vận hành trong chúng ta—2 Cô. 4:12.
- E. Chúng ta cung ứng sự sống cho Thân thể Đấng Christ chính là bởi thực tại bên trong, Thánh Linh chỉ làm chứng cho những gì chân thật và có thật—Gi. 16:13; 1 Gi. 5:6.
- F. Qua việc cung ứng sự sống, chúng ta phụng sự Thân thể và góp phần vào sự lớn lên của Thân thể; khi sự sống mà chúng ta nhận được từ Chúa tuôn chảy vào trong Thân thể, thì tầm thước vóc dáng của Thân thể sẽ gia tăng—Êph. 4:13-14,

## **III. Chúng ta cần cung ứng sự sống cho Thân thể vì sự lớn lên của Thân thể—Côl. 2:19; Êph. 4:15-16:**

- A. Ý định của Đức Chúa Trời là dùng các Chi thể của Thân thể Christ làm các ống dẫn để sự sống của Đấng Christ tuôn chảy vào trong Thân thể hầu gia tăng tầm thước của Thân thể qua họ—2 Cô. 4:12; Êph. 4:16.
- B. Sự lớn lên của Thân thể tùy thuộc vào những gì ra từ Christ là Đầu—cc. 15-16:
  1. Khi Thân thể được cung ứng bằng cách bám chặt lấy Đầu thì Thân thể lớn lên với sự lớn lên của Đức Chúa Trời—Côl. 2:19.
  2. Thân thể lớn lên từ Đầu vì mọi sự cung ứng đều đến từ Đầu—Êph. 4:15-16.

- C. Sự lớn lên của Thân thể tùy thuộc vào sự lớn lên của Đức Chúa Trời, sự thêm lên Đức Chúa Trời, sự gia tăng Đức Chúa Trời bên trong chúng ta—Côl. 2:19:
1. Đức Chúa Trời ban sự lớn lên này bằng cách ban chính Ngài cho chúng ta cách chủ quan.
  2. Đức Chúa Trời càng được thêm vào trong chúng ta, Ngài càng ban cho chúng ta sự lớn lên; đây là cách Đức Chúa Trời ban cho lớn lên—1 Cô. 3:6-7.
  3. Chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể ban cho lớn lên; chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể ban chính Ngài cho chúng ta; không có Ngài, chúng ta không thể có sự lớn lên—cc. 6-7:
    - a. Thêm Đức Chúa Trời vào trong chúng ta chính là sự lớn lên mà Ngài ban cho.
    - b. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự lớn lên thật ra có nghĩa là Ngài ban cho chúng ta chính Ngài—La. 8:11.
- D. Sự lớn lên của Thân thể là xây dựng Thân thể—Êph. 4:16; Côl. 2:19:
1. Ê-phê-sô 4:11-16 giữ một vị trí đặc biệt trong Tân Ước vì sách này bày tỏ huyền nhiệm về sự xây dựng Thân thể Đấng Christ.
  2. Sự lớn lên của Thân thể Đấng Christ là sự gia tăng Đấng Christ trong Hội thánh, điều này dẫn đến sự xây dựng Thân thể bởi chính Thân thể—4:16; 3:17a:
    - a. Khi Đấng Christ vào trong các thánh đồ và sống trong họ thì Christ bên trong các thánh đồ trở thành Hội thánh—Côl. 3:10-11.
    - b. Thân thể Đấng Christ lớn lên bởi sự lớn lên của Christ bên trong chúng ta và Thân thể được xây dựng bằng cách này—1:18; 2:19.

### **Trích Lời Chúc Vụ:**

#### **CỦA LỄ RƯỢI RƯỢU**

Hạt giống về của lễ rưới rượu được gieo trong Sáng Thế Ký chương 35. Nếu muốn hiểu điều này, chúng ta phải đọc Dân Số Ký chương 15 và 28, Phi-líp 2:17 và 2 Ti-mô-thê 4:6. Khi đó chúng ta sẽ hiểu rằng chúng ta không chỉ dâng Đấng Christ cho Đức Chúa Trời như là những của lễ cơ bản mà còn như của lễ rưới rượu. Chúng ta cần được đổ đầy niềm vui bằng cách kinh nghiệm Christ để có thể trở nên rượu cho Đức Chúa Trời và sẵn sàng được đổ ra như của lễ rưới rượu trên Đấng Christ cho Đức Chúa Trời. Kinh nghiệm này thật sâu nhiệm và khá chủ quan. Anh em có thể nói “Ồ, Đức Chúa Trời Cha, con dâng chính con là của lễ rưới rượu trên Đấng Christ cho Ngài”. Mặc dù anh em có thể nói như vậy nhưng nếu anh em không được đổ đầy niềm vui và không say rượu thiên thượng thì anh em sẽ không có niềm vui và không sẵn lòng để được đổ ra như của lễ rưới rượu cho Đức Chúa Trời. Trong nếp sống Hội thánh, có khả năng và tiềm năng kinh nghiệm Christ nhiều đến mức chúng ta sẽ được dầm thấm rượu thần thượng và thậm chí trở thành rượu này.Ồ, trong nếp sống Hội thánh, tôi được đổ đầy niềm vui và sẵn lòng được đổ ra trên Đấng Christ như của lễ rưới rượu cho Đức Chúa Trời thỏa lòng.

Đức Chúa Trời thích thưởng thức rượu nho. Ngài không thích rượu được làm từ trái nho mà rượu được làm từ việc Đấng Christ dầm thấm chúng ta. Đức Chúa Trời không quan tâm đến trái nho – Ngài quan tâm đến anh em với Christ. Chúng ta phải trở thành rượu qua việc kinh nghiệm Christ. Nơi duy nhất chúng ta có thể trở nên rượu của Đức Chúa Trời là trong Hội thánh. Tôi bảo đảm rằng trong Hội thánh, kinh nghiệm của anh em về Christ sẽ đem anh em đến chỗ được đầy dẫy niềm vui thuộc trời và sẽ trở thành rượu thần thượng để rồi sẵn sàng được đổ ra trên Christ cho Đức Chúa Trời thỏa mãn. Đây là phản ứng của Israel ở Bê-tên. Tôi hoàn toàn tin chắc rằng từ bây giờ trở đi, sẽ có nhiều phản ứng như vậy trong các Hội thánh địa phương. Nhiều thánh đồ yêu dấu sẽ nói “Chúa ơi, con được dầm thấm niềm vui của Ngài đến mức ‘say’. Con đã trở nên rượu để làm thỏa mãn Đức Chúa Trời con. Bây giờ con sẵn sàng

được đổ ra, thậm chí là tử đạo”. Xin hãy nhớ Phao-lô nói rằng ông sẵn sàng được đổ ra trên Christ để Đức Chúa Trời được thỏa mãn. Trong nếp sống Hội thánh, tất cả chúng ta phải được dầm thấm niềm vui thuộc trời để có thể sẵn sàng và sẵn lòng hi sinh chính mình, được đổ ra trên Christ để Đức Chúa Trời được thỏa mãn. Trong nếp sống Hội thánh, tất cả chúng ta có thể kinh nghiệm Christ đến mức sẵn lòng được đổ ra như của lễ rưới rượu. (*Life Study of Genesis*, pp. 1022-1023)

Trong Phi-líp 2:17, Phao-lô nói “Nhưng dù tôi đang bị đổ ra như một của lễ rưới rượu trên sinh tế và sự phụng sự của đức tin anh em thì tôi cũng vui mừng, và tôi vui mừng cùng với tất cả anh em”. Trong 2 Ti-mô-thê 4:6, Phao-lô cũng xem mình là của lễ rưới rượu: “Vì ta sẵn sàng được đổ ra như của lễ rưới rượu, thì giờ ra đi của ta cũng gần rồi”. Vì mọi sự Phao-lô đề cập trong sách Phi-líp đều có liên quan đến kinh nghiệm Christ nên của lễ rưới rượu được đề cập trong 2:17 cũng phải đúng như vậy. Nếu kinh nghiệm của chúng ta về Christ chưa đạt đến điểm mà tại đó chúng ta được cấu tạo thành của lễ rưới rượu thì chúng ta cũng chưa kinh nghiệm Christ đến cực điểm. Khi kinh nghiệm Christ đến mức độ cực cao, chúng ta sẽ trở thành của lễ rưới rượu.

### ĐƯỢC CẤU TẠO THÀNH CỦA LỄ RÚI RƯỢU

Của lễ rưới rượu được thêm vào những của lễ căn bản đã nói đến trong Lê-vi Ký chương 1 đến 9 (Dân. 15:1-10; 28:7-10). Những của lễ căn bản này là hình bóng về các phương diện khác nhau của Đấng Christ được người dâng của lễ vui hưởng, một của lễ làm đầy đầy người dâng bằng chính Đấng Christ như là rượu thuộc trời và thậm chí khiến người ấy trở nên rượu cho Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã trở nên một của lễ rưới rượu như vậy bằng cách vui hưởng Christ đến mức có thể được đổ ra bằng chính huyết ông trên đức tin của tín đồ như là một sinh tế cho Đức Chúa Trời.

Của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ bình an, của lễ chuộc tội, của lễ chuộc sự vi phạm đều là những của lễ căn bản, nhưng của lễ rưới rượu không phải là của lễ căn bản. Năm của lễ căn bản được đề cập trong các chương từ 1 đến 7 trong sách Lê-vi Ký là những hình bóng về các phương diện khác nhau của những gì Đấng Christ là đối với Đức Chúa Trời thay cho chúng ta. Nếu đọc Dân Số Ký 15:1-10 và 28:7-10, chúng ta sẽ thấy rằng của lễ rưới rượu là một điều gì đó được thêm vào. Nếu một trong những của lễ căn bản này được dâng mà không có của lễ rưới rượu, thì điều này hàm ý rằng đã thiếu một điều gì đó trong việc trình dâng của lễ căn bản đó. Người dâng của lễ căn bản này chắc hẳn là khá nghèo. Thực ra, của lễ rưới rượu có nghĩa là người dâng của lễ đã trở thành của lễ rưới rượu. Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là người dâng của lễ có thể trở thành của lễ rưới rượu như vậy theo cấu tạo thiên nhiên của mình. Trái lại, người ấy phải vui hưởng Christ đến mức Christ đầy đầy người ấy, dầm thấm người ấy và thấm đẫm người ấy. Christ là rượu thuộc trời để chúng ta vui hưởng. Khi vui hưởng Ngài bằng cách nhận Ngài vào, chúng ta sẽ được đầy đầy Ngài và hoàn toàn được dầm thấm chính Ngài. Bằng cách này, chúng ta sẽ trở nên rượu để được đổ ra như của lễ rưới rượu trên những của lễ mà chúng ta dâng cho Đức Chúa Trời.

Với hình bóng trong Cựu Ước làm nền, Phao-lô đã đến chỗ tự xem mình là của lễ rưới rượu được đổ ra trên sinh tế và sự phụng sự tế lễ là đức tin của tín đồ. Phao-lô đã uống Christ và vui hưởng Ngài trải nhiều năm đến nỗi ông đạt đến chỗ đầy đầy Christ và được dầm thấm chính Ngài. Cuối cùng, Christ là rượu thuộc trời đã làm cho Phao-lô trở nên sự cấu tạo bằng rượu trong chính bản thể ông. Đây là lý do Phao-lô xem chính mình là rượu được đổ ra như của lễ rưới rượu trên sinh tế mà ông đã dâng cho Đức Chúa Trời như một thầy tế lễ. (*Life-Study of Philipians*, pp. 115-116)

## SỰ SỐNG CUNG ỨNG

Mục đích cao nhất của Đức Chúa Trời cho Hội thánh ngày nay là Hội thánh nên tự xây dựng trong tình yêu bằng sự cung ứng sự sống và bởi đó lớn lên trong mọi sự vào trong Christ. Đây là mục đích được đặt ra trước Hội thánh trong Ê-phê-sô chương 4.

Trong 2 Cô-rin-tô chương 4, chúng ta đã thấy thế nào sự chết của Đấng Christ vận hành trong một nơi (“trong thân thể”, c. 10; “trong chúng tôi”, c. 12) đã cho phép Ngài bày tỏ sự phục sinh của Ngài trong hai nơi (“trong thân thể chúng tôi”, c. 10; và “trong anh em”, c. 12). Ở đây, chúng ta có kết quả của sự sống và kết quả của sự cung ứng, và dĩ nhiên cuối cùng thì hai điều này cũng là một, khác biệt duy nhất là ở chỗ mà 2 điều ấy bày tỏ. Trong trường hợp thứ nhất, sự sống được bày tỏ trong chỗ sự chết vận hành; trong trường hợp thứ hai, ở một nơi khác. Khi sự bày tỏ này ở trong tôi, tôi gọi đó là sự sống, khi sự bày tỏ này ở trong người khác, tôi gọi đó là sự cung ứng.

Nơi nào không có thập tự giá nơi đó không có sự sống và không có sự cung ứng sự sống. Mục đích của chịu khổ là để có sự cung ứng đầy đủ và dư dật. Lý thuyết không thay thế được điều này. Sự cung ứng nghèo nàn là do chọn con đường dễ dãi. Những ai luôn gặp sự dễ dãi thì cũng thường ít có gì để cung ứng. Họ không hiểu những nhu cầu của con người. Dĩ nhiên, tôi không có ý nói rằng chúng ta phải mời gọi sự rắc rối hay khổ hạnh để ngược đãi thân thể mình. Chính Linh chịu trách nhiệm về kinh nghiệm của chúng ta, dẫn dắt chúng ta vào những lối mà chúng ta phải đối diện, trong thân thể, trong tâm lòng hoặc trong linh, để đo lường “sự chết của Đấng Christ”, là điều làm cho phong phú chức vụ cung ứng của chúng ta. Phần của chúng ta chỉ là bước theo.

Anh em hỏi tôi làm thế nào anh em có thể được dùng để cung ứng sự sống cho Thân thể. Cũng không phải là cố ý xông xáo làm nhiều điều, thật ra cũng không phải là bỏ về hưu và không làm gì, mà chỉ đơn giản là để thập tự giá vận hành trong bước đi thường nhật của anh em với Chúa. Những người chỉ phụng sự bằng lời nói và hành động sẽ thấy rằng họ không có sự cung ứng nếu một lúc nào đó họ giảm hoạt động hoặc họ yên lặng. Nhưng mức lượng cung ứng của anh em không được quyết định bởi mức độ hoạt động của anh em. Chỉ hãy để cho “sự giết chết của Jesus” hành động trong anh em, và sự sống *hắn sẽ* bày tỏ chính nó ra trong người khác. Không thể nào khác được vì đó là nguyên tắc bất di bất dịch của Thân thể, đó là “sự chết hành động trong chúng tôi, còn sự sống trong anh em”. Vì thế anh em không cần một nỗ lực đặc biệt nào để đem sự gia tăng đến cho Thân thể theo cách như vậy vì bất cứ điều gì Đức Chúa Trời đem anh em trải qua bằng con đường thập tự thì tự nhiên sẽ đem đến sự gia tăng.

Anh em cũng không cần nói nhiều, vì làm chứng về kinh nghiệm chết của anh em để điều đó trở nên sinh động cho người khác là không cần thiết. Hễ anh em sẵn lòng chết thì người khác sẽ biết sự sống. Thực tế tự nó phô bày ra, không phụ thuộc vào sự trình bày của con người. Chúng ta “đừng xem thường việc nói tiên tri”, tuy nhiên chúng ta khẳng định rằng sự cung ứng trong Thân thể không chỉ là vấn đề rao giảng hay làm chứng. Những gì chúng ta trải qua trong sự ẩn mật với Chúa thì đủ để cung ứng sự sống cho những Chi thể của Ngài. Nếu chúng ta chịu khổ vì có Chúa thì sự chịu khổ đó sẽ đem đến sự gia tăng cho người khác, không cần chúng ta phải nói rõ chuyện mình chịu khổ. Nói về điều đó không chỉ là không cần thiết mà trong một số trường hợp còn kinh tởm nữa.

Nếu anh em tha thứ cho một anh em thì thực tại của sự tha thứ đó sẽ cung ứng cho Thân thể; điều đó hoàn toàn khác với bày tỏ sự tha thứ ấy ra (dù trong trường hợp này dĩ nhiên Chúa đòi hỏi anh em phải bày tỏ sự tha thứ ấy ra). Nếu anh em thật sự yêu một anh em, tình yêu đó sẽ xây dựng Thân thể mặc dù anh em chưa bao giờ nói với người ấy rằng anh em yêu anh ấy như thế nào. Một lần nọ, trong một thông báo ngắn trên một đại sảnh của một buổi nhóm hội đồng lớn tại Anh, tôi bất ngờ biết rằng có một anh em người Nhật sẽ là một trong các diễn giả. Trước

đó chúng tôi chưa hề gặp nhau – và hai nước chúng tôi đang có chiến tranh với nhau. Tôi không biết anh ấy cảm thấy thế nào, và chúng tôi có cơ hội trò chuyện gần với nhau. Tôi chỉ biết rằng khi anh nói chuyện, tôi cảm nhận được tình yêu và sự tương giao của một anh em trong Chúa, một tình yêu vượt qua những rào cản quốc gia, và cảm nhận đó không cần có lời diễn tả.

Thân thể Đấng Christ được cung ứng trước hết không phải bởi lời rao giảng và việc làm, mà bởi thực tại bên trong. Thánh Linh quan tâm đến những gì thực tế và chân thật, và sẽ không bao giờ làm chứng cho những gì không thật. Những gì anh em nói ra bằng lời phải là Christ mà anh em đang đem đến cho Hội thánh, vì như chúng tôi đã nói, Thân thể được cung ứng bởi sự giao thông của sự sống. Và sự sống được truyền đến người khác cách đơn giản và tự nhiên khi sự chết vận hành trong chúng ta. Vì thế vấn đề không phải là: Anh em đang làm bao nhiêu hay nói nhiều bao nhiêu mà anh em đang trải qua bàn tay của Đức Chúa Trời bao nhiêu?

Sự cung ứng dựa trên bất cứ nền tảng nào khác hơn sự hiệp một của Thân thể là không thật. Chừng nào còn chưa thấy sự kiện này, anh em vẫn thường xuyên tự hỏi mình có thể thực hiện chức năng như thế nào; nhưng khi đã thấy rồi, anh em sẽ biết rằng hễ khi nào bản thân mình nhận một điều gì đó thì Thân thể cũng đã nhận chính điều đó. Những gì của anh em là của Thân thể và không cần nỗ lực để chuyển giao điều đó. Anh em có muốn xây dựng Thân thể không? Thế thì hãy để Thân thể được xây dựng trong anh em. Những gì anh em nhận được từ Đầu thì Hội thánh, là Thân thể Ngài, cũng tự nhiên nhận được; và những gì anh em không nhận được thì Thân thể cũng không bao giờ nhận được qua anh em. Vấn đề cung ứng được giải quyết khi vấn đề *nhận* được giải quyết; và vấn đề *nhận* được giải quyết bằng “sự chết của Jesus”.  
(*The Collected Works of Watchman Nee, vol. 40, pp. 111, 124-127*)